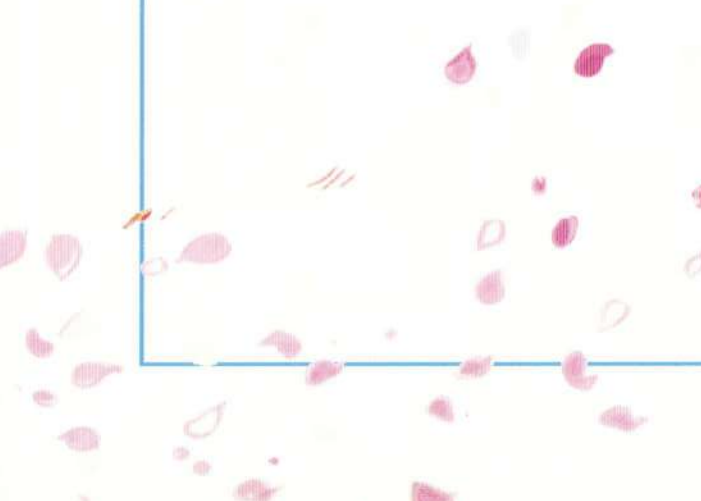

LIBRIS

We know
books

Povești cu prințese
Cenușăreasa
după CHARLES PERRAULT

A fost odată ca niciodată un om bogat, căruia i-a murit soția, lăsându-i o fiică frumoasă și bună la inimă. După o vreme, omul se însură a doua oară, cu o femeie tare răutăcioasă și îngâmfată, care avea două fete ce-i semănau leit.

Chiar din prima zi, mama vitregă n-o avu la inimă pe fată. O silea să facă treburile cele mai grele și mai murdare ale casei: să spele vasele, scările și podelele. Fata mânca pe apucate la bucătărie și dormea într-o cămăruță din pod, pe o saltea de paie ca vai de ea, în timp ce surorile sale se lăfăiau în iatacurile lor luxoase, cu niște oglinzi în care te vedeai din cap până-n picioare. Sărmana fată îndura toate aceste lipsuri cu răbdare și nu îndrăznea să se plângă lui taică-său, căci știa că el e sub papucul mamei vitrege și că îndeplinește orbește tot ce-i spune ea.

După ce-și isprăvea treaba, fata se așeza pe un colț al vetrei, în cenușă, să se mai odihnească. Și, de la o vreme, cei din casă i-au spus, în bătaie de joc, Cenușăreasa. Dar cu toate că o țineau în straie ponosite, Cenușăreasa era de o sută de ori mai frumoasă decât cele două surori împopoțonate în veșminte bogate și strălucitoare.

LIBRIS

We know books

